

Bibliaóra 2021. január 15-én

Kezdő ének: 428. dicséret – Látod, Úr Isten, szívünket...

Imádság:

*Mennyei Atyánk az Úr Jézus Krisztus által, köszönjük, hogy ismersz minket, tudsz rólunk, ha milyen jelentékteleneknek is érezzük magunkat ebben a világban. Köszönjük, hogy Te a kicsik, alázatosak, magukat Neked megadókat által cselekszel nagy dolgokat. Azért könyörgünk, hogy tégy minket alkalmassá arra, hogy életünkben megnyilvánulhasson hatalmad, jelenléted, vezetésed. Add, hogy szívünk hajlékoddá legyen, áldhassuk nevedet és láttathassuk szeretetedet mindazokkal, akik közé helyeztél minket! Hadd járhassunk orcád világosságában, hadd vezessen és tápláljon minket igéd tiszta üzenete! Köszönjük, hogy ezért csendesedhetünk el most is Előtted. Kérünk, közöld velünk kegyelmedet, gazdagíts igéd üzenetével, áldj meg a megértés, befogadás örömeivel. **Ámen***

Ószövetségi igeszakasz: Mikeás 5. rész – A Messiás uralkodása

1 Te pedig, efráti Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdani időkbe, a távoli múltba. **2** Csak annyi időre szolgáltatja ki őket, amíg egy asszony szül, de honfitársainak maradéka haza fog térni Izráel fiaival együtt. **3** A nyáj elé áll, és legelteti az Úr hatalmával, az Úristen fenséges nevével. Akkor nyugodtan élnek, mert hatalma kiterjed a föld határáig **4** Ez lesz a béke! Ha Asszíria országunkra támad, és behatol palotáinkba, hét pásztort állítunk ki ellene, és nyolc főrangú embert. **5** Ezek fegyverrel verik le Asszíriát, kivont karddal Nimród országát. Megment, ha Asszíria országunkra támad, és behatol a földünkre.

6 Olyan lesz Jákób maradéka a többi nép között, mint az Úrtól jövő harmat, mint a fűre hulló zápor, mert nem emberben reménykedik, nem emberekben bízik. **7** Olyan lesz Jákób maradéka a nemzetek között, a többi nép között, mint az oroslán az erdő vadjai között, mint a fiatal hím oroslán a juhnyájak között: amerre jár, tipor és tép menthetetlenül. **8** Kezed ellenfeleidre nehezedik, minden ellenségedet kiirtod.

9 Azon a napon – így szól az Úr – kiirtom a lovidat, és elpusztítom harci kocsijaidat. **10** Kiirtom országod városait, és lerombolom minden erődödet. **11** Kiirtom varázsszereidet a kezedből, nem lesznek többé jelmagyarázóid. **12** Kiirtom bálványszobraidat és szent oszlopaikat az országból; nem borulsz le többé kezed csinálmanya előtt. **13** Kiszagatom szent fáidat, és elpusztítom városaidat. **14** Az engedetlen népeken pedig lángoló haraggal állok majd bosszút!

Kedves Testvéreim,

Nemrég, a karácsonyi ünnepkörben találkoztunk a jól ismert messiási próféciával, amely Betlehemet jelöli meg az Üdvözítő születési helyeként **(1-5. vers)**. Az írástudók erre a próféciára hivatkoznak, amikor Heródes felteszi nekik a napkeleti bölcsek kérdését: „*Hol van a zsidók királya, aki most született?*” Mert királyi gyermek születése mindig új korszak hajnalát is jelentette. Ehhez a helyhez a próféta ígéretes közösséget is kapcsol a Messiással, amikor Őt pásztorként mutatja be, aki a nyáj elé áll, és legelteti azt az Úr hatalmával. Az ószövetségi korban az uralkodó, a király szívesen tekintette uralkodását népe pásztoralásának. Dávidot is nevezi a

Szentírás népe pásztorának (2S 5,2), és ezt a címet tulajdonítja Istennek is (Zs 80,2 Ézs 40,11), s íme, a Messiás-Király is pásztora népének. Az Úr Jézus pedig valóban jó Pásztorként jött, aki életét adja a juhokért. Aki igazsággal terelgeti és az örök élet ösvényén vezeti övéit

„A nyáj elé áll, és legelteti az Úr hatalmával, az Úristen fenséges nevével. Akkor nyugodtan élnek, mert hatalma kiterjed a föld határáig. Ez lesz a békesség!” Amikor ez elhangzott, a békesség sóvárogva óhajtott állapot volt csupán, akár mert asszír fenyegetettség alatt volt az ország, akár mert fogságban volt Isten népe. De benne van az ígéletben az a boldog jövő is, amikor majd az ítélet után Isten újra kegyelmez népének, amikor mindez már csak rossz emlék lesz, mert a fogság után a maradékkal Isten újat kezd. Ő nemcsak ítél, de könyörül is, hiszen nem akarja a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen s éljen. A vajúdás kínjai kellenek az új élet megjelenéséhez. Az új élet azt jelenti, hogy a nép megújul Istennel való kapcsolatában is, ami békességet eredményez. Azt, amely valóságos, felülről való békesség, nem pedig pénzen szerzett ideig-óráig tartó, szomszédos országoktól függő törekeny állapot és hamis biztonságérzet.

Erről a hazatérő maradékról **(6-8. vers)** kétféle megállapítást mond a próféta: 1. *olyan lesz, mint az Úrtól jövő harmat, mint a fűre hulló zápor, mert nem emberben reménykedik, nem emberekben bízik.* A megújult népet megújult kapcsolat jellemzi Istennel, megújult küldetésvégzés a világban. Tud fölfelé tekinteni, áldás lenni, mert nem a magából adja, hanem Istentől továbbítja az áldást. Üdítő, éltető a jelenléte. Az emberekben való reménykedés sok kiábrándító csalódást okozott, de már tud Istenben reménykedni. Milyen jó lenne, ha ez igaz lehetne rólunk is!

2. *Ugyanez a nép, mint az oroszlán az erdő vadjai között, mint a fiatal hím oroszlán a juhnyájak között: amerre jár, tipor és tép menthetetlenül. Kezed ellenfeleidre nehezedik, minden ellenségedet kiirtod.* Kettős küldetésében olyan, akár mint Isten igéje (mint a kétélű kard), amely felkelésre és elesésre, életre és halálra is adatik. Aszerint, hogy hallják vagy nem, elfogadják vagy elutasítják Azt, akit képvisel. A maradék abban az értelemben is az Úr erejében jár, hogy Ő megszilárdítja ellenfeleivel szembeni helyzetét, mint ahogyan az oroszlánnak nem lehet ellenállni, ha támad erejével. Így fogja a megváltott nép Isten uralmát képviselni.

A záró versekben **(9-14. vers)** úgy láttatja a jövőt a próféta, hogy abban Isten megtisztítja a népét. Mégpedig a lelki dolgokra nézve, a kultusz, az istentiszteletet, a Vele való kapcsolat tisztaságára nézve történik ez. A lovak, harci kocsik utalnak ugyan egyrészt a hadakozásra, mert abban hamis bizakodásra vezetnek, de ugyanakkor helyet kaptak különösen is a napkultuszban. Pogány kultuszt idéznek a varázsszerek, jelmagyarázók, bálványok, szent oszlopok és szent fák. Mind-mind nagy kísértést jelentettek és gyökeret vertek Izráel fiai életében. A megújult maradék életében azonban ilyesmiknek nincs helye, mert ott az Úr uralkodik. A régiek elmúltak, íme, újjá lett minden. És ezt az Úr cselekszi, aki itt azt mondja: kiirtom (4x!), elpusztítom, lerombolom, kiszaggatom... a bálványimádás helyszíneit, központjait, eszközeit, módszereit, mindazt, ami romlásba vitte, elszakította népét

Tőle. Ő szabadít meg ezektől, mert ez saját erőből nem megy. Ma is Ő a Szabadító, aki elvesz minden hamis vagy vélt támaszt, hogy népe csakis egyedül Benne bízson.

Újszövetségi igeszakasz: Jn 5,24-30

[24](#) Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallja az én igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe. [25](#) Bizony, bizony, mondom nektek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak. [26](#) Mert ahogyan az Atyának van önmagában élete, úgy a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában. [27](#) Sőt arra is adott neki hatalmat, hogy ítéletet tartson, mert ő az Emberfia. [28](#) Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírban vannak, meghallják az ő hangját, [29](#) és kijönnek: akik a jót tették, az életre támadnak fel, akik pedig a rosszat cselekedték, az ítéletre támadnak fel. [30](#) Én önmagamtól nem tehetek semmit: ahogyan tőle hallom, úgy ítélek; és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak az akaratát, aki elküldött engem.

A Bethesdánál szombatnapon történt gyógyítás ürügyül szolgált Jézus ellenségeinek a támadásra, különösen azért, hogy *egyenlővé tette magát az Atyával*. A folytatás része Jézus beszéde, ahol ezeket is mondja magáról. Különösen a **24. vers** nagy jelentőségű itt, ennél szeretnék kicsit időzni. Jézus azt mondja, hogy az örök élet – üdvösség általa adatik, az Ő szavába (igéjébe) vetett hit által. Vagyis nem elég hallani, hallgatni, hanem hinni kell az Atyában, aki Őt küldte. Mert Ő az Atyát, az Ő akaratát képviseli. Aki hisz, annak örök élete *van*, és nemcsak *lesz* – *talán, valamikor, remélhetőleg...* Jézus az üdvösség dolgában nem hagy minket kétségek között, sem félelemben vagy bizonytalanságban. Nem azért nem kell félnem az ítélettől, mert valamivel is rászolgáltam volna az örök életre, hanem azért, mert az én ítéletemet már Jézus magára vállalt, Ő „magára vette szennyes ruhámat, megbékítette Istent, Atyámat...” Ő helyettes áldozat lett az én bűneimért. Ezért engem az igaz Bíró az ítélet alól felment, mert az már végrehajtott. „Ő bűnhődött, hogy nekünk békeségünk legyen...”. Ezzel az Úr Jézus megszabadít a halálfélelemtől, az ítélet fenyegetésétől, de nem könnyelműsége, hanem iránta való szeretetre, hűsége. „*Örök élete van – ítéletre sem megy – átment a halálból az életre.*” Mert az igazi élet az Nála van, Ő maga az élet, és a Vele való élő kapcsolatot kínálja.

Amikor azt mondja a **25. versben**: *Bizony, bizony, mondom nektek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak* – akkor fogjuk fel igazán, hogy Jézus mást ért az élet és a halál alatt, mint mi. A lelki halottakról, a lelki halálról beszél, arról az állapotról, amelybe mindannyian beleszülettünk. A földi élet külső jegyei ellenére az ember lelkileg halott az Istennel való közösség számára mindaddig, amíg az Ő igéje életre nem szólítja. Ezt az életet semmi más nem tudja pótolni. De Jézus azért jött, hogy ne csak létezzünk, hanem éljünk. Akiben az Ő hirdetett szava hitet támaszt, az életre kel: már lát, hall, ért, imádkozik, beszél Istennel – és élni fog, Vele és majd Nála is. Az eddig lelkileg halott életre támad, valóban már itt átment a halálból az életre. Kérdés:

Halljuk-e Őt, hisszük-e, amit mond? Élünk-e ebben a bizonyosságban? Látszik-e rajtunk ez, hogy Általa, Vele élünk? Jézus a Jn 3,36-ban is ezt erősíti: *Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem Isten haragja marad rajta.*

A továbbiakban (26-30. vers) megtudjuk, hogy az Atya mindent Jézusra bízott, teljhatalmat adott Neki, és Ő egyszer majd ítélni fog. Most még a kegyelem lehetőségével szólít meg, hogy Isten haragját elvegye rólunk. De szavára egyszer majd feltámadnak a sírban nyugvó halottak is – az életre, vagy az ítéletre. Jézus nem a maga akaratát keresi vagy érvényesíti, hanem alárendelte magát az Atya akaratának. Engedelmissége hívogat és példa számunkra, hogy Isten akaratának engedjünk, hogy életünk legyen. Az Ő Lelkének munkája által megy ez végbe ott, ahol akarata előtt meghajlunk és megnyitjuk szívünket.

1. Halott maradsz, ha Ő meg nem hal érted.

Mi lesz veled, ha nem hiszed?

Hulljon ma porba gőgöd, büszkeséged,

S kérj tőle új szívet!

2. Szemedből könny fakadjon, sűrű zápor,

Bűnös szíved ne vidd tovább!

És béke száll le rád a Golgotáról,

Mert Isten megbocsát!

3. Miért ne élnél, hogyha Ő akarja,

Miért maradnál rab, szegény?

A Golgotán kitárva vár a karja,

Azért halt meg, hogy élj!

(Füle Lajos)

Imádság:

*Úr Jézus Krisztus, áldott légy, hogy Benned és Általad van új és valóságos élet, és Te vagy békeség. Köszönjük, hogy életünk nyomorúságai, vajadásai által hozod elő a Tőled való újat bennünk. Mert azért jöttél, hogy életünk legyen és bővölködjünk. Igéd által támassz fel hát új életre, hogy ne menjünk ítéletre, hanem hittel elfogadjuk, hogy magadra vállaltad azt értünk. Tisztítsd meg szívünket, életünket mindentől, ami Előtted nem kedves. Vedd el a hamis bizakodás tárgyait, hogy csak Rád támaszkodjunk. Hadd tudjuk megragadni a pillanatot, ami most van, hogy meghalljuk, befogadjuk az élet igéjét, hogy a Golgotán megszerezted üdvösségünket Köszönjük, hogy ígéreteidben nem kell kételkednünk, vezess hát az élet útján, a halálból az örök életbe. **Ámen***

Mi Atyánk...

Áldás...

Záró ének: 295. dicséret – Jézusom, ki árva lelkem...